

Posudek diplomové práce

Denisa Pištorová: Francouzi v České republice. FF UK, Praha 2011, 63 str. + Textové přílohy.

Předložená diplomová práce Denisy Pištorové představuje pokus komplexně zachytit způsob života a kulturu francouzských migrantů v České republice. Pro tento úkol je diplomantka výborně jazykově vybavena, takže mohla provést potřebný terénní výzkum ve francouzštině. Nutno zdůraznit tu skutečnost, že se touto problematikou s využitím terénního výzkumu před ní zatím nikdo intenzívně nezabýval.

Diplomantka ve svém textu sleduje několik cílů. Kromě hlavního cíle, postihnout integraci, adaptaci a akulturaci francouzské minority rozptýlené v České republice, vkládá do svého pojednání také pasáže o Čechách ve Francii a česko-francouzských vztazích. Zde se však mohla opřít o širší bibliografii, přičemž se nabízejí publikace například českých historiček Mileny Lenderové a Pavly Horské (Sladká Francie. Praha: Nakl. Lidových novin 1996).

Jinak o Čechách ve Francii není v autorčině práci pojednáno v úplnosti. Schází mimo jiné pro pařížský život významná figura Josef Fišera (1912 – 2005), který před deportací zachránil v okupované Francii 129 Židů, z toho 82 dětí. Český vlastenec Fišera se za druhé světové války výrazně podílel na protinacistickém odboji a do konce svého života organizoval péči o československé válečné hroby ve Francii. (Viz Fišerovy memoáry, které napsal společně s manželkou Eugénií: Vzpomínky, svědectví a naděje. Praha: V ráji 2002.) Pozornost si zaslouží rovněž literární kritik a překladatel Jan Vladislav (1923 – 2009), který od roku 1981 po nuceném exilu žil ve Francii.

Po teoretické kapitole, věnované migraci, se Denisa Pištorová pokusila „zmapovat“ situaci Francouzů na základě vlastního terénního výzkumu. Vzniká otázka, zda dosti malý počet respondentů může přinést relevantní údaje pro interpretaci. Jde o 12 rozhovorů prováděných většinou ve veřejném prostoru (kavárna nebo restaurace). Z těchto rozhovorů diplomantka se zaměřuje na některé elementy způsobu života a kultury: gastronomii, oblékání a životní styl, práci, bydlení, jazyk a komunikaci. Podkapitoly se týkají také obrazu České republiky v očích Francouzů, společenského života a osobních kontaktů. Podkapitola o kulturním šoku (na str. 55 uvedené práce) je opravdu velmi stručná, přičemž důvody pro tzv. kulturní šok jsou tu jen letmo nastíněny.

Krátké závěrečné kapitoly zkoumají problematiku manželství a partnerské vztahy, jakož i „Postoj majoritního obyvatelstva k Francouzům“. Právě v poslední části své práce se autorka opírá o volně přístupné údaje agentury pro výzkum veřejného mínění SOFRES/Factum.

Oponent by mohl předložené práci vytknout někdy značnou stručnost při popisu jednotlivých problémů a témat. Autorka mohla jít v některých případech do větších podrobností při využití

názorů více respondentů. Na druhou stranu je potřeba vysoce ocenit prezentaci textové přílohy v závěrečné části pojednání.

Po formální stránce není diplomová práce důsledně a proporciálně pojata, vyskytují se v ní v jistých partiích (kupříkladu str. 7, 34, 55, 56, 60) dosti krátké odstavce a úsečné věty. Text někde postrádá určitá spojovací místa, aby logicky a plynule navazoval.

Odhlédne-li se od těchto připomínek, lze konstatovat, že Denisa Pištorová ve své diplomové práci osvědčila schopnost získat určité relevantní údaje ke zvolené problematice terénním výzkumem. Prokázala, že přijatelně umí pracovat ve zvolené oblasti studia a že dokáže získané poznatky interpretovat. Celkově vzato, práci lze přijmout jako podklad k obhajobě.

Závěr: V hodnocení se jako oponent přikláním ke známce d o b ř e .

V Praze dne 2. června 2011

Doc.PhDr. Bohuslav Šalanda, CSc.